

Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) og det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), uagtet de da Begge sad i det Udvalg, der behandlede den samme Lønningslov (Winther: Hvor jeg ikke kunde sætte en Smis igjennem). Det ærede Medlem hvister mig i Dret, at han ikke kunde sætte en Smis igjennem, men jeg skal i denne Henseende bemærke, at det ialtfald ikke gjælder det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen); thi saavidt jeg veed, var han i det Væsentlige i Majoriteten; men det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) kan alligevel ikke fritages for den, jeg kan ikke sige strenge, men billige Behreidelse, som jeg retter imod ham i dette Tilfælde; thi han har ikke, det jeg har hørt, omtalt det i Udvalget eller her i Salen med et eneste Ord, endstige fremsat noget Forslag derom. Den Lønningslov, som da skulde gjen-nemføres, omfatter henved 3000 Embeds- og Bestillingsmænd, om hvilke altsaa Rigsdagen efter den Tid, den fik samtlige Anliggender under sig, har slaaet fast, at de skulde lønnes efter et Alderstillsægsystem og ikke efter Sædtillægs-systemet. Og ifjor fastsatte man det samme Princip for omtrent 1500 Embeds- og Bestillingsmænd, saa vi efter 1866; da vi fik samtlige Forhold under os og skulde bedømme dem efter en samlet Oversigt, have vedtaget et andet Lønningsystem for omtrent 4500 Embeds- og Bestillingsmænd. Efterat dette er skeet, kommer Regjeringen i Genhold til disse Rigsdagens Beslutninger og siger: "Vou- os det i Forhold dertil lille, ringe Antal, der hidtil har havt Sædtillæg, paa samme Maade, og saa reiser man en Behreidelse imod Regjeringen for denne Fremgangsmaade, og vil, at vi skulde slaa os selv paa Munden, at vi skulde gaae bort fra, hvad vi have vedtaget i to foregaaende Aar og gaae over til noget heelt Andet." Nei saa, siger jeg, kunde man med Rette behreide os, at vi sidde for længe her, naar vi saaledes vilde søge at kuldkaste det ene Aar, hvad vi have vedtaget det andet med Hensyn til Arbejder af selvsamme Slags. Det forekommer mig, at saadanne Omskiftelser af Anskuelser i saadanne Forhold ere ikke an-

befalelsesværdige for Mænd, der ellers synes ved deres Kundskaber og politiske Indsigt at udøve en saa stor Indflydelse. Det er Omskiftelser, som heldigvis kunne slaaes fast med Tal, og som man saaledes ikke saa let kan tale sig fra. Om Rigsdagens Stilling til dette Spørgsmaal har jeg nu talt nok. Med Hensyn til selve Systemet i og for sig vil jeg blot sige, at der vel er adskillige meget gode Grunde, der tale for det, blot de havde været fremsatte i rette Tid; men for mit Vedkommende skal jeg dog tilstaae, at jeg ikke vilde være gaaet ind paa Sædtillægsprincippet. Jeg antager, at det vil være i høi Grad uheldigt for Staten at staae med noget saa Usikkert med Hensyn til, hvad den skal give ud til sin Administration, som den i saa Fald vilde komme til. Alene til den ringe Deel af Embeds- og Bestillingsmænd, der have været lønnet efter Sædtillægsprincippet, har der, som det sees af Mottøerne, været en bevægelig Udgift imellem de forskjellige Aar af 134,000 Daler. Skulde det gjen-nemføres for alle Embeds- og Bestillingsmænd, saa vilde det være noget over $\frac{1}{2}$ Million mere, der blev givet ud det ene Aar end det andet; men set, at dette Aar, hvori der blev givet $\frac{1}{2}$ Million mere ud, var et Aar, hvor Kornet paa Grund af Misværet og Dyrind stod i høi Pris, hvem skulde saa udrede den $\frac{1}{2}$ Million, som Embedsmændene skulle have i forøget Løn, til samme Tid, som alle andre Statsborgere havde en meget ringere Indtægt? Jeg kan i denne Henseende underkrive hvert Ord, som blev udtalt af den sidste ærede Taler (Sylvester Jørgensen). Jeg troer ikke, at Sædpriserne kunne bruges som Maalestof for Bedømmelsen af Livsfor nødendeheder i Almindelighed eller for Statsborgernes Gyne til at betale Skat til en given Tid, og det er ligesaa vist, at det maa betragtes som uheldigt, at Embedsmændene gennem Sædtillægget kunde komme til at staae gunstigere, just fordi Statsborgerne have det ugunstigt. Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i Udkastet skal jeg blot tillade mig et Par Bemærkninger. Det i § 1 omhandlede Princip maa man enten slaae fast eller forlade, der burde ikke staae: „i Genhold til en saadan Lov“, men lige-